

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Supplex per cuncta Christi Iesu humanitatis mysteria & insignia, pro
omnibus Ecclesiæ statibus reformandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

mus, non sufficit pro minimo etiam peccato expiando: imò sine gratia & passionis tuæ merito nihil est, idcirco ad te venio cum tua amarissima (quam nobis usurpare permittis) contritione & pœnitentia, quam triginta tribus annis nobis seruiens, in paupertate, labore & contemptu, in ieiunijs, vigilijs & incommodis multis fecisti, & cum sanctissimæ animæ tuæ tristitijs, præsuris & anxietatibus mortis, cum tuæ feruentissimæ orationis & ignitorum desideriorum instantia, cum tuis calidis lachrymis, & sanguinei sudoris guttis, cum tuis innumeris vulneribus & sanguinarius, cum tua tota cruenta & doloribus repleta humanitate, & cum tua turpissima & amarissima morte, per hæc omnia obsecrans te o misericordissime Domine Deus meus, vt vitia impedimenta omnia nos à tuo accessu remorantia auferre, neglecta & imperfecta bona supplere, & peccata nostra & illorum omnia remittere, & in immenso amoris tui incendio consumere, meq; & illos perfecta humilitate, abnegatione & patientia cæterisq; gratijs & virtutibus tuis omnibus exornare, confortare, illuminare, accendere, & perfecta tecum charitate vnire digneris, Amen.

Supplex per cuncta Christi Iesu humanitatis mysteria & insignia pro omnibus Ecclesie statibus reformandis, Precatio.

O Dulcissime Domine Iesu Christe, per stupendam tuam charitatem, qua te ipsum totum cum omnibus gratijs & meritis tuis in Venerabili Sacramento Altaris nobis reliquisti, & per conuersionem panis & vini quotidiano sacerdotum ministerio in corpus & sanguinem tuum, ignosce mihi & omnibus Christi fidelibus, omnem irreuerentiam, contumeliam & proditorem, quam in eodem & alijs Sacramentis tuis, multo deterius quam Iudas, indigne illa tractando & sumendo, hæc heu enormiter nimis tibi irrogauimus: & conuerte nos totos in summam amorem, laudem, & beneplacitum tuum.

Per tuam miserabilem captiuitatem & ligationem, absolue nos ab omnibus vinculis peccatorum & laqueis dæmonum.

Per omnes colaphos, alaphas, ictus, trusiones, illusiones, consputiones, contumelias & blasphemias totius noctis, & profunditatem putentis limi, cui infixus & misere deformatus fuisti, extrahe nos à profundo barathro ignominie & carpitudinis nostræ.

Per tuas omnes occultas passiones & cruciatus, libera nos ab occultis peccatis nostris.

Per confusiuam & dolorosam tuam circumductionem de iudice ad iudicem, libera nos ab omni tentatione & accusatione dæmonum.

Per crudelissimam flagellorum vulnera, castiga nos in hoc seculo, ita vt postea eruas nos à flagellis iustitiæ tuæ.

Per tuos acerbos æstus & frigora congelationemq;, & tremorem omnium membrorum tuorum, mollifica & accende omnia dura & frigida corda nostra, & abluere illa in tuo calido sanguine, & submerge in tuis profundis vulneribus.

Per infixionem spineæ coronæ in regale caput tuum, illumina & purifica quinque sensus nostros, & reforma in nobis imaginem SS. Trinitatis, & imprime nobis formam tuæ contritæ humanitatis.

Per iniustum iudicium, quod innocens passus es, factus opprobrium hominum & abiectio plebis, da nobis ita nos ipsos & nullos alios iudicare & contemnere, vt in extremo & districto iudicio tuo te clementem ac misericordem habere iudicem mereamur.

Per

Per grauiſſimum pondus crucis tibi impoſitum cum maximo dolore & labore, exonera nos à grauiſſimis ſarcinis peccatorum noſtrorum.

Per tui meſſiſſimum caſum ſub cruce, & defectionem triſtiſſimæ matris tuæ, erige nos à ruina vitiſſimorum noſtrorum.

Per diram extractionem veſtium tuarum, extrahe à nobis omnes imagines creaturarum, noſtraſq; proprietates & defectus quibus irretiti ſumus, tuamq; in nobis diuinam operationem impedimus: & adorna animas noſtras ſanctiſſimis tuis virtutibus, quibus nobiliſſima tua anima eſt exornata.

Per lamentabilem tui ſeſſionem ſuper lapidem in frigido vento, accende frigida peſtora noſtra in amorem tui.

Per crudelem tui proiectionem ſuper crucem, & diram extensionem omnium membrorum tuorum & per diriſſimam manuum pedumq; tuorum tranſſionem ac affixionem in Cruce, omnium hominum cor da tui amore tranſfode, à cunctiſq; vitijs expurga, inſeparabiliterq; in te conſige atq; vnito.

Per erectionem tuæ crucifixæ humanitatis cum Cruce, & grauiſſimam pœnam membrorum tuorum quam ſenſiſti, dum quam atrociffimè pondoroſiſſima Crux tua in lapidem excavatum cadere eſt permiſſa, imprimè cordibus noſtris tuâ crucifixam imaginem, & concute ſaxea peſtora noſtra ad pœnitentiam & tui compaſſionem, & reſorma illa in te, & clarifica teipſum in eis, vt in ſpiritu noſtro videre valeamus & cognoſcere tuam fulgidiſſimam diuinâ eſſentiam in nobis latentem, & vt formam tuæ Crucifixæ humanitatis ſemper nobiſcum circumferamus omnibus viribus & ſenſibus noſtris infixam, in qua velut ſummatim tota vita & paſſio tua comprehenditur. Et fac nos ſemper & vbiq; in mente noſtra, intus in ſimplici veritate & indepicta nuditate, te quaerere, inuenire, trui & præſentem habere, in abyſſali amore & eſſentiali vnitate: ſicq; ſentire in noſtro ſpiritu, anima & corpore, quod in te fuit Chriſte Ieſu rex benediſte.

Per amorem quo Patrem pro inimicis tuis rogavi, conuerto miſericordes oculos tuos ad nos miſeros peccatores, qui te altera vice, imò millies millies, iniquis cogitationibus verbis, operibus, & ſceleribus crucifiximus. Et ſuſcipe nos cum pœnitente latrone, & aperi nobis paradifum gratiæ tuæ, & fac nos totos tranſire in te, & per te in fundum & regnum animæ noſtræ ad Patrem. & in ipſo ſplendidam Deitatem tuam contemplari. In quo quidem fundo teipſum (vt ita dixerim) cœleſti & vniuerſi, à quo nūquā nec vis nec potes ſeparari. Fac, inquam, in eo nos te ſentire, & agnoſcere te noſtram nobilem originem in nobis latere (ex qua manauimus omnes) & in eadem nos diuinam originem refluere, fieriq; vnum tecum ſpiritum ex gratia in intima eſſentia animæ noſtræ, quam vt in nobis inuenire & intrare poſſemus, depulſa virium noſtrarum cæcitate, qua nobis diabolus viam intus ad te accedendi per culpam præcluſit, tibiq; ibidem vniri, de cœlo deſcendere, & amariffimam mortem perpeti eſ dignatus. Sed vā vā omnibus qui tantam negligunt ſalutem, teq; in ſeiſſis captiuum & ligatum detinent, conſpuunt, flagellant & crucifigunt peccatis ſuis: ſicq; apertis oculis ad infernum currunt, ſeque proprio iudicio condemnant antequam à te condemnentur. Per amorem quo ſanctiſſimam matrem tuam in maxima triſtitia & dolore propter nos reliquiſti, commenda illius maternæ pietati & fideliffimæ tutelæ peccatrices animas noſtras tibi deſponſatas, quæ te in maximis pœnis dereliſto & contempto, heu peſſimo amatori diabolo turpiter ad-

hæserunt, fide fragæ & adulteræ vilissimæ factæ. Quas tamen quia expãsis brachijs, lacerato corpore & aperto corde ad te reuocare non desinis, in cor tuum dulcissimum offero, vt illas benigne suscipere, ab omnibus sordibus in sanguine tuo lauare, & cœlesti patri tuo reconciliare & vnire digneris, qui propter illas sanandas in tantis pœnis & angustijs foris & intus es derelictus, vt nunquam fuerit homo tam misere derelictus: In qua tamen derelictione semper permanere paratus eras, si opus fuisset pro salute nostra.

Per asperissimam sitim tuam, in qua pro salute animarum nobilem naturam tuã felle & aceto amaricari permisisti, extingue in nobis omnem sitim mundani amoris, & aperi in nobis venam vitæ, & pota nos vino gratiæ tuæ, vt post te iugiter ignitis desiderijs currere non cessemus.

Per amorem, quo omnia redemptioni nostræ necessaria fidelissime consumasti, & voce magna clamans, dixisti: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum*: sicq; expirasti, dirissima morte pro nobis miseris peccatoribus redimendis voluntarie occumbens. Fac nos omnibus vitijs & peccatis nostris funditus emori, tibi soli viuere atq; tuæ amarissimæ mortis memoriam omni in loco ac tempore in cordibus nostris circumferre.

Per amorem, qui te viuificatorem omnium creaturarum mori coegit, & ob honorem preciosissimæ mortis tuæ, toto corde & corpore prostratus, obsecro te dulcissime Domine Iesu Christe, vt mortifices in animabus nostris & omnium hominum, vniuersa vitia & impedimenta quæ tibi displicent, & adiuues nos, ne tantus amor in nobis miseris frustretur.

Per amorem quo ad carcerem, in infernalem descendere dignatus es, frange vincula omnis prauæ consuetudinis in nobis, & illumina tenebras cæcitatæ nostræ, & omnium fidelium defunctorum pijsime miserere.

Per tuum transfixum cor, transige amantissime Domine Iesu Christe corda nostra iaculis amoris tui, & introduce nos intus ad Patrem tuum.

Per sanctam sepulturam tuam, fac nos totos mundo mortuos & sepultos, in te solo viuere & abscondi.

Per gloriosam resurrectionem tuam, fac nos à vitijs perfectè resurgere, & in nouitate vitæ ambulare.

Per admirabilem ascensionem tuam, fac nos à terrenis expeditos, ardentibus suspirijs te caput nostrum sequi ad cœlestia, & per virtutum exercitia regnum animæ nostræ tecum incolere quod nobis restituisisti.

Per conuersionem omnium pœnarum & contumeliarum tuarum in gloriam, ô misericordissime Domine, qui animarum vita es, conferua te ipsum in eis, & mitte diuinitatem tuã radiare in illis & expelle ex eis quicquid te impedit, ne possis in illis gratiosè habitare. O amabilis Pater, memeto quod omnes homines ab æterno fuerunt in te increati, & nunc quando illos creasti, imaginè supersanctissimæ Trinitatis illis impressisti & vniuisti, replèstiq; eos te ipso toto, qui principiũ ipsorum es, vnde emanauerunt, sine quo feliciter viuere nequeunt.

Per omnem hanc bonitatem & fidelitatem tuam, obsecro te pijsime Deus, vt omnia nostra & ipsorum peccata remittere & delere digneris ex memoria tua, & abscondere ex cordibus illorum, ipsosq; in te regenerare per passionem tuã, abluere in fonte preciosi sanguinis tui, omnem spiritualem languorem sanare, obtenebratam
confici-

conscientiam illuminare, indurata corda frangere, cor mundum illis reddere, & ^{Pfal. 50.} spiritum rectum in visceribus eorum innouare.

Expelle omnes errores à cordibus illorum, & doce eos omnem veritatem, & fac nos in lumine tuo ambulare, in semitis tuis currere, ascendere per scalam humanitatis tuæ ad te, in te intrare, & tecum vniri.

Congrega bone pastor oues tuas, ex omni gente & terra, in quas dispersæ sunt, & reduc eas in terram suam, quæ tu ipse es. Effunde pluuiam miserationum tuarum super illas, & abluc omnia inquinamenta ipsarum, & fac eas cum gaudio redire in Syon, & aperi in animabus ipsarum fontem gratiæ, vnde haurire possint aquam viuam in ipso fundo bonitatis tuæ in ipsis latentem, & in æternum laudare.

O dulcissime Domine Iesu Christe, require tu ipse perditas ouiculas tuas, & visita eas sicut pastor oues suas visitat. Collige illas in vinas tuas & leua eas in sinum tuum, pasceq; illas ex intimis misericordiæ tuæ. Quod infirmum est sana, & quod contratum est, consolida, & quod fortè est confirma. ^{Ezech. 34. v. 11. Ezech. 34. v. 16.}

O amabilis Domine, dignare eas saluare, defendere, & custodire intra extensa brachia tua à moribus luporum infernalium, & duc eas ad pascua æternæ beatitudinis tuæ. Qui viuus & regnas &c. Amen.

PHARETRÆ DIVINI AMORIS Libri Primi Pars V.

Complectens in se exercitia quædam pijsima, non modo Religiosis, verum cunctis probè fidelibus necessaria, quibus non solum spiritus noster in seipsum colligi, verum etiam trahi, rapi & transformari in Deum possit.

Exercitium ad pijsimum & fidelissimum cor Domini nostri Iesu Christi.

Ad venerationem cordis pijsimi Domini nostri Iesu Christi amore ac misericordia exuberantissimi studeas te ipsum excitare, ac sedula deuotione ipsum frequentare, illud osculando & mente introeundo. Per ipsum petenda petas, & exercitia tua offeras, quia charismatum omnium est apotheca & ostium, per quod nos ad Deum, & ipse ad nos accedit.

Itaque figuram aliquam Dominici cordis aut quinque vulnerum, aut cruentati Iesu, vulneribus ac liuore saucij, ponas in loco aliquo, quem sepius transire habeas, qua sepius exercitij tui & amoris excitandi in Deum admonearis. Hanc intuens memor sis exilij, misereq; captiuitatis in peccati. Proinde gembundis suspirijs desiderioq; seruentis cor tuum erigas ad Deum, & mente duntaxat, sine strepitu oris, aut etiam verbis (si hæc te iuuant) ad illum clama: desiderans cor tuum mundari, atque cum Christi corde, id est, cum diuino beneplacito, tuam voluntatem vniri.

Posses etiam, vrgente deuotione interna, figuram hanc, id est, cor Domini Iesu osculari, & animo tuo persuadere, quasi verum Deicum cor Domini Iesu sub labijs habeas deosculandum, in quod cor tuum imprimere gestias, atque spiritum tuum immergere absorberiq; desideres, videarisq; tibi ex gratioso corde ipsius attrahere in cor tuum spiritum eius, gratiam quoque eius & virtutes, ac prorsus quicquid fuerit tibi, quod mensuram excedit saluare. Hi enim omnibus cor Iesu exuberantissime scæret.

Expedi